

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 217/2018
30.08.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Анђелке Радосављевић Милинковић, адвоката из ..., ..., за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда I-6 Уп 25/18 од 23.04.2018. године, уз учешће Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, као противне странке, у предмету понављања судског поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.08.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаним решењем одбијена је тужба АА из ... за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда I-2 У 11118/12 од 14.02.2013. године, којом је одбијена њена тужба, поднета против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина 08 број 112-01-1/240-12 од 24.07.2012. године, којим је усвојен њен приговор и поништено је решење директора Управе царина од 22.11.2010. године, којим је тужиља оглашена кривом за учињену тежу повреду службене дужности "злоупотреба службеног положаја или прекорачења овлашћења" из члана 40. став 1. тачка 2. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству економије – Управи царина од 14.11.2003. године и изречена јој је дисциплинска мера престанка радног односа. Истим другостепеним решењем тужиља је оглашена кривом за учињену тежу повреду службене дужности "фалсификовање или уништење службене исправе, књиге или списка, односно употреба или овера фалсификоване службене исправе, књиге или списка, као да су истинити, или подношење лажног обрачуна, односно довођења у заблуду надлежног органа да треба извршити незакониту или неправилну исплату" из члана 40. став 1. тачка 5. Правилника и изречена јој је дисциплинска мера престанка радног односа. Побијано решење Управног суда је донето у извршењу пресуде Врховног касационог суда Узп 489/2017 од 22.02.2018. године, којом је претходно донето решење Управног суда од 13.10.2017. године укинута и предмет је враћен томе суду на поновно одлучивање.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом због повреде закона, других прописа или општег акта и повреде правила поступка која је могла да буде од утицаја на решење ствари, подносилац истиче да став Управног суда да нове чињенице и докази могу да буду разлог за понављање управно-судског поступка само ако су чињенице и докази утврђени, односно изведени, на расправи пред судом, представља рестриктивно тумачење, којим се употреба овог правног средства минимизира. Сматра да је извештај Трећег основног јавног тужилаштва основ за понављање судског поступка, јер је током истраге утврђено да није било кривичног дела и да окривљени немају пореску обавезу. Предлаже да суд уважи захтев, побијано решење укине или преиначи и обавезе противну странку да јој надокнади трошкове на име захтева у износу од 16.500,00 динара и износе на име плаћених судских такса.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву јер нове чињенице и нови докази могу, као разлог за понављање поступка, да се користе само ако је суд сам утврђивао чињенично стање и на основу тако утврђеног чињеничног стања решио спор, а у овој управној ствари суд није сам утврђивао чињенично стање, већ је управни спор решио на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 56. и члана 60. Закона о управним споровима. Из достављених списа предмета Управног суда I-2 У 11118/12 и I-6 Уп 25/18 види се да је тужила поднела тужбу за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Управног суда I-2 У 11118/12 од 14.02.2013. године, а на основу одредбе члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима. Управни суд је стао на становиште да тужбу треба одбацити применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима, јер се нове чињенице и нови докази могу, као разлог за понављање поступка, користити само ако је суд сам утврђивао чињенично стање, што конкретно није случај, а тужила није учинила вероватним ни постојање законског основа за понављање поступка из члана 56. став 1. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да је правилна оцена Управног суда да тужила није учинила вероватним постојање услова за понављање поступка из одредбе члана 56. став 1. Закона о управним споровима, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о

парничном поступку, који се сходно примењује, сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у другом ставу диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 30.08.2018. године, Узп 217/2018

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић